

stort Antal af Pensioner, som Staten skal udrede til disse Betjente, thi i Almindelighed vil den Qualification, at være pensionsberettiget, netop blive tilstaaet dem, som have tjent i længere Tid og snart kunne ventes at gaae af. Det kan ikke antages at være Meningen af Lovudkastet, at der i enhver Tid kun maatte være 100 pensionerede Soldassistentter, det er Meningen, at der maa være 100 Soldassistentter, der have Afgang til at faae Pension, og, naar Noget af dem gaaer ud ved at blive pensioneret, kunne Andre rykke ind i Classen; dette kan have ikke ubetydelige Følger. Om der skulde være nogen anden Form, hvorved der kunde sørges for disse Betjentes Fremtid, som havde tjent længe, om f. Ex. ved at forøge Ministeriets Understøttelseskasse, eller overlade Ministeriet en Ret til at give Pension til enkelte inden visse bestemte Grændser, eller under hvilken anden Form det kan skee, er Noget, jeg for Diebliffet ikke skal indlade mig paa. Hvad de øvrige Punkter angaaer, hvorom der er opkastet Spørgsmaal, troer jeg, det mere hører hen til Detaillen, og maa være forbeholdt til anden Behandling, og jeg skal derfor ikke videre indlade mig derpaa.

H. W. Hansen: Jeg kan i alt Væsentligt henholde mig til hvad den ærede Landsþingsmand, som nu satte sig, har udtalt. Hvad jeg imidlertid troer gjentagende at maatte tillade mig at henlede det ærede Þings Opmærksomhed paa, er, om det ikke, saaledes som han har bemærket, maatte være betænkeligt at give en vedvarende Lov for Embedsmænds Lønning. Det forekommer mig virkelig, at en af de Sider af vor Statsstyrelse, vi isærdeleshed skulle have vor Opmærksomhed henvendt paa, er, om der maaskee ikke i Forhold til Statsstyrelsen, i Forhold til Statens Omfang har været skabt for mange Embeder, og at vi vel maae vogte os for ved saadanne vedvarende Love at skabe faste Embeder, som under forandrede Tidsforhold ikke blive nødvendige. Naar de først saaledes ere flaaede fast ved Love — om jeg saa maa sige — kan det være vanskeligt nok siden at faae dem ophævede. Hvad Embederne under Lovbæsenet angaaer, tvivler jeg ikke paa, at den høitærede

Finantsminister med sin sædvanlige Indsigt og Dygtighed har noie beregnet, hvormange der vil behøves; jeg hører endog saa, at der er et Kort, hvor de enkelte Steder findes anførte med den bestemte Embedsbesættelse. Men jeg tør dog tillade mig at troe, at det hele Forhold, den hele Omdannelse, som det nuværende Lovsystem gaaer imøde, er af den Besskaffenhed, at det kan være muligt, at der kunde fremkomme saadanne Tidsforandringer, hvor man vilde komme til at fortryde, at man allerede har fixeret dette Antal enten i den ene eller den anden Retning. Jeg er med den høitærede Finantsminister enig i, at formegen Detail i Finantsloven skal man søge at undgaae, men jeg seer slet ikke, at, fordi man ikke ved en vedvarende Lov fastsætter disse eller andre Embedsmænds Lønning, denne Detail i Finantsloven derfor skulde blive nødvendig. Det er naturligt, at, dersom der, naar Finantsloven fremlægges, ikke er nogen Anledning for Finantsministeren til at foreslaae Forandringer i de Embedslønninger, som den foregaaende Finantslov indeholder, vil han kun henvise til det foregaaende Aars Finantslov, saaledes som jeg troer det er skeet i den Finantslov, der foreligger i indvarende Aar. Det er netop deri, at Rigsdagens Control med Hensyn til hele denne vigtige Deel af Administrationen bestaaer, at den hvert Aar har Anledning til at kunne tage disse Forhold under Overveielse, og jeg troer, det har meget for sig, at man lader det blive ved, at dette Punkt om Embedsmændenes Løn beholder sin Plads i Finantsloven, istedetfor at gjøre det til Gjenstand for en vedvarende Lov. Jeg skal isvrigt endnu kun tillade mig et Par Bemærkninger i Anledning af hvad den høitærede Finantsminister fremsførte med Hensyn til de af mig tidligere gjorte Bemærkninger. Det er ganske vist rigtigt, at jeg gif ud fra, at der var Meget, som talte for, at Alderstillsættelse ophørte, og at jeg fornemmelig har meent, at den Løn, som var bestemt for Controlleurclassen maatte ansees for lav. Jeg skal her til endnu føie, at ogsaa den Betragtning har staaet mig for Die, at endeel af de nuværende Controlleurembeder i Kjøbenhavn, hvor til jeg nærmest holder mig, maa bortfalde,